

ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИЦИ КИРИК И ЮЛИТА

Св. Юлита произлизала от рода на предишните римски царе. Овдовяла на млади години, като имала само един тригодишен син Кирик. Тя живеела в гр. Икония (област Ликаония) и цяла била предадена на Христовата вяра. Своя син тя кръстила веднага след рождението му, а като станал на три години, научила го на вяра и молитва, доколкото едно дете на такава възраст

може да възприеме.

Когато при Диоклетиан настанало гонение и в Ликаонската област, Юлита взела тригодишния си син и с двете си верни слугини избягала в Селевкия. Когато започнали и тук да преследват християните, тя отишла в Килийския град Тарс. Но и тук не могла да се скрие и скоро била изведена със сина си на съд. Управителят я попитал за нейното име, род и отечество. Тя се нарекла само християнка. Управителят тогава ѝ отнел сина и заповядал да я бият с волски жили. Детето жално гледало майка си, плачело и искало да се изтръгне из ръцете, които го държали. Управителят се опитал да го погали, но Кирик с висок глас извикал: "Аз съм християнин, пусни ме при мама!" И взел с ръчичките си да драска управителя, като отвърщал лице от него. Озлобеният управител го блъснал от своето високо седалище. Кирик паднал надолу и удряйки главичката си по каменните стъпала, обагрил това място с кръвта си и предал Богу своята света и невинна душа. Виждайки как Кирик пострадал преди нея, св. Юлита се изпълнила с радост и поблагодарила на Бога, загдето нейният син

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

се удостоил с мъченически венец. След много мъки и Юлита била посечена с меч. Това станало в 304 година.

Телата на пострадалиите за Христа майка и дете били хвърлени без погребение да бъдат изядени от зверове. Но две слугини нощно време ги взели и погребали. Едната от тях доживяла възцаряването на Константин Велики. Тя показала на вярващите мястото, където били погребани мъчениците и разказала за тяхното мъченичество. Мощите на светците били намерени нетленни. И до днес те са чудотворни. Част от тия мощи се намира в Охрид, в църквата "Св. Богородица".

© Жития на светците. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).